

El tema principal dels seus treballs d'investigació és el Paleolític Superior i Epipaleolític del nord-est de Catalunya en el marc del Paleolític del Mediterrani occidental i europeu. Sobre aquest tema va coordinar l'obra col·lectiva *Quadre cronològic del Plistocè Superior de Catalunya: Paleoambients i cultures prehistòriques* (Girona, 1987). Ha dirigit programes d'investigació finançada i ha portat a cap nombroses campanyes d'excavació, especialment a la cova de l'Arbreda, una de les coves del Reclau. També, com a arqueòleg del Centre d'Investigacions Arqueològiques, ha excavat jaciments del Paleolític Inferior i Mitjà, i d'altres èpoques prehistòriques. En la seva etapa de director del Museu d'Art de Girona, publicà treballs sobre ceràmica gironina i sobre el Palau Episcopal de Girona.

És membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans des del 17 de juny de 1996.

Dolors Bramon i Planas

Nada a Banyoles (Pla de l'Estany) l'any 1943.

Es llicencià amb grau en filologia semítica a la Universitat de Barcelona (premi extraordinari) el 21 de setembre del 1977 i es doctorà en filosofia i lletres (secció filologia semítica) a la mateixa Universitat, amb la qualificació d'excel·lent *cum laude* per unanimitat, amb una tesi dirigida pel doctor Joan Vernet i Ginés, el 4 de febrer de 1984.

Des de l'any 1979 fou professora ajudant de la Facultat de Filologia de la Universitat de Barcelona, fins que el primer d'abril del 1984 ocupà la plaça de professora adjunta interina a la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat de Saragossa. Guanyà el concurs de professora titular (àrea d'estudis àrabs i islàmics) de l'esmentada Universitat el 2 de febrer de 1986.

Des del 17 de desembre del 1987 i, després d'un concurs oposició, és professora titular del Departament de Filologia Semítica (secció d'estudis àrabs i islàmics) de la Universitat de Barcelona.

Al marge de la seva dedicació a la Universitat en els seus dos àmbits d'ensenyament i de recerca, ha pres part activa i compromesa en la vida intel·lectual dels Països Catalans.

Així, tot just acabada la carrera (1968), fou redactora de la gran majoria d'articles sobre el món semític a la *Gran enciclopèdia catalana* des de l'aparició del primer fascicle, l'any 1969. Ha col·laborat també en tots els seus suplementos i en moltes altres obres col·lectives d'alta divulgació: *Història de Catalunya* (Edicions 62), *Història, política, societat i cultura als Països Catalans* (Fundació Enciclopèdia Catalana), *Historia de Aragón* (CSIC - Institución Fernando el Católico), etc.

Es presentà i obtení dues vegades el Premi d'Assaig Joan Fuster (Premis Octubre 1976 i 1981, respectivament), la primera amb el treball col·lectiu *Raons d'identitat del País Valencià* (amb el capítol «Una llengua, dues llengües, tres llengües», que incidí en la polèmica sobre la parla catalana dels valencians) i,

després, amb l'obra *Contra moros i jueus: Formació i estratègia d'unes discriminacions al País Valencià*, que ha estat traduïda al castellà.

Ha donat diversos cursos —monogràfics, d'estiu o de doctorat— sobre temes no tractats com a assignatures en els plans d'estudi, com «El pes de l'àrab a la llengua catalana», «L'empremta àrab a Catalunya», «Cultura àrab al País Valencià», «El passat islàmic a les terres catalanoparlants», «Minories religioses a la Corona catalanoaragonesa».

Actualment està completant i continua l'edició dels *Textos dels historiadors àrabs referents a la Catalunya carolíngia* recollits per J. M. Millàs i Vallicrosa, IEC, Barcelona, 1987.

És membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans des del 17 de juny de 1996.